

Velykinis laiškas

**Maskvos ir visos Rusios patriarcho KIRILO
arkivyskupams, kunigams, diakonams, vienuoliams
ir visiems ištikimiems Rusios Stačiatikių Bažnyčios vaikams**

**Mylimieji Viešpatyje vyskupai,
garbūs kunigai ir diakonai,
dievo mylimi vienuoliai ir vienuolės,
brangūs broliai ir seserys!**

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Šiais gyvenimą tvirtinančiais ir didžiulės dvasinės galios žodžiais nuoširdžiai sutinku jus visus ir sveikinu su didžiąja bei šviesiąja Šventųjų Velykų švente.

Bažnytinė tradicija neatsitiktinai vadina šią dieną švenčių švente ir triumfų triumfu, nes Kristaus Prisikėlimas yra tvirtas mūsų tikėjimo ir vilties pamatas. Jame slypi kiekvieno žmogaus atsinaujinimas ir pasikeitimas, amžinojo gyvenimo šviesa ir neišsenkantis džiaugsmo šaltinis. Kristaus Prisikėlimas sunaikino didžiausius žmonijos priešus – nuodėmę ir mirtį, sugriovė barjerą tarp Dievo ir žmonių ir išvadavo mus iš blogio valdžios.

Šlovindamas Gelbėtojo Prisikėlimą, šventasis Mikalojus Serbas rašė: *„Kristaus pergalė yra vienintelė pergalė, kuria gali džiaugtis visi žmonės nuo pirmojo iki paskutiniojo. Kiekviena kita pergalė žemėje skaldė ir skaldo žmones... Tačiau tik Kristaus pergalė – kaip saulė, skleidžianti savo šviesius spindulius visiems, kurie stovi po ja“.*

Tai reiškia, kad kiekvienam žmogui, trokštančiam išganymo, kiekvienam tikinčiajam, einančiam paskui Kristų, suteikta galimybė įveikti nuodėmę ir, kaip sako apaštalas Jonas, tapti mylimu Dievo vaiku (1 Jn 3, 1).

Mes švenčiame Velykas ne kaip žemišką persikėlimą iš vienos vietos į kitą, kaip tai darė Senosios Sendoros žydai, džiaugdamiesi išvadavimu iš Egipto vergijos. Mūsų Velykos yra apie kai ką daugiau: Viešpats išvadavo mus iš nuodėmės tamsos ir mirties šešėlio (Lk 1, 79) ir suteikė mums Dangaus Karalystę.

„Į laisvės šviesą Kristus išvedė liūdnus belaisvius – į aukštą Rojaus aukštumą Jis juos pakėlė, džiūgaudamas“, – šios įkvepiančios šventojo Efremo Siro eilutės perteikia gilią Velykų paslaptį – žmogaus išgelbėjimą nuo blogio įtakos. Blogis neišnyko, bet žmogus gavo galimybę Dievo malonės jėga su juo kovoti ir jį

nugalėti per atgailą, maldą ir Šventosios Eucharistijos priėmimą. Todėl kartu su apaštalu Pauliumi sakome: „*Tas, kuris prikėlė Kristų iš numirusių, atgaivins ir mūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia mumyse*“ (Rom 8, 11).

Kristaus Prisikėlimas – Velykos – žymi perėjimą iš žemiškojo nykimo į amžinąjį gyvenimą su Dievu, į vienybę su mūsų Kūrėju ir Išganytoju. Todėl, džiaugdamiesi už mus Prisikėlusiu Jėzumi ir dėkingai priimdami Išganyto Taurę (Ps 115, 4), kurioje Bažnyčia mums teikia nemirtingumo Maistą ir Gėrimą – Kristaus Kūną ir Kraują, nuolat ir nepaliaujamai šlovinkime Viešpatį meilės ir gailestingumo darbais, rodydami save kaip Jo ištikimus mokinius.

Nors mūsų pastangos siekti gėrio ir klestėti Dievo darbuose gali atrodyti kaip vargšės našlės auka (Mk 12, 42), visada rūpinkimės, kad mūsų tikėjimas išliktų tvirtas, o viltis – nepajudinama, žinodami, jog mūsų triūsas nėra bergždžias Viešpaties akivaizdoje (1 Kor 15, 58).

Tad skirkime Prisikėlusiam Gelbėtojų šlovę ir garbę, apkabinkime vienas kitą su meile ir pasidalykime neišblėstančiu Velykų džiaugsmu su kiekvienu, kurį Dievas pastatys mūsų gyvenimo kelyje, žodžiais ir darbais liudydami, kad

IŠ TIESŲ PRISIKĖLĖ KRISTUS!

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

Velykos

2025 m.